HIERONYMUS
2. Hälfte 12. Jh.
Seite 33v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36486
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

principalem spm patre appellat. qa filius ex patre. et ñ pater ex
filio. Spm aũ rectũ uerissimus atq; iusticie xpm dnm significat
qa pater omẽ iudiciũ dedit filio. Dñs iudiciũ tuũ regi da. et iusticiã
tuã filio regis. Porro spm scm aperto nomine uocat. Que quidem
cũ uocabulis psonisq; dissentiant. substantia naturaq; sociata sunt.
et indifferenter idem sps ob naturę societatem. nunc patris dicit esse
nunc filii. Argumentũ q adserere conatur: nos iã ñ ee sub legem
s; sub gra dñi ihu. tali fine concludit. Superius dixerat. ut adop
tionem filiorũ recuperemus. nunc di ee nos filios ex spu pbat
que habemus in nobis. Humquã enim inquit auderemus dicere. pa
ter nr qui es in celis. sanctificetur nomen tuum. nisi de conscientia sps ha
beremus in nobis imaginem sensuũ et dogmatũ. clamantem abba pa
dbba hebraicũ est. idipsũ significans qd pater. Et hanc consue
dinem in pluribus locis scriptura conseruat. ut hebraicũ uerbũ cũ
interpretatione sua ponat. Bartameus. filius tamei. aser. dauiciem
thabita. dorcas. Et in genesim esch. uernaculus. et cetera his simi
lia. Cũ autem abba pater hebreo syroq; sermone dicatur et dnis nr in
euangelio preceperit nullũ patrem uocandũ ñ dnm. nescio qua licen
tia in monasteriis uel uocemus hoc nomine alios. et uocari nos adqui
escamus. Et certe ipse precepit hoc q dixerat. non ee iurandũ. Si ñ iu
ramus. ne patrem quidem quem pia nominemus. Si de patre interpreta
mur. alter. et de iurando alter sentire cogemur. Hortandũ etiã qa
clamor in scripturis ñ magne uocis emissio s; sententie intellegatur
et dogmatis magnitudo. Hã et in exodo respondet dnis ad moysen.
qd clamas ad me. cũ penitus moysi uox nulla processerit. Veri con
punctũ cor. et p pplo lacrimabiliter ingemiscens. scriptura
clamore uocauit. Quomodo g qui spm filii di habet. filius
di e. sic in recipiendo q spm filii di ñ habet. di filius ñ potest appellari.
Itaq; iã non e seruus. s; filius. qd si filius. et heres p dm. Habemus
inquit spm filii di. clamantem in nobis abba pater. ñ serui eqpatus ee
s; filii. Qui autem nichil differebatur a seruo cũ esset natura
quidem dñi sed sub tutori bus et actoribus paruuli